

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do przepisów dyrektywy Komisji 2013/2/UE z dnia 7 lutego 2013 r. zmieniającej załącznik I do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 wskazanej dyrektywy;
- obciążenie Rumunii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 30 września 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 czerwca 2015 r. – The Queen on the application of Hemming (prowadzącego działalność pod firmą „Simply Pleasure Ltd”)/Westminster City Council

(Sprawa C-316/15)

(2015/C 311/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Timothy Martin Hemming, prowadzący działalność pod firmą „Simply Pleasure Ltd”, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatsile Ltd, prowadzący działalność pod firmą „Janus”, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd.

Strona pozwana: Westminster City Council

Pytania prejudycjalne

W przypadku, gdy wnioskujący o udzielenie lub przedłużenie licencji na prowadzenie działalności związanej z branżą erotyczną zobowiązany jest do wniesienia opłaty składającej się z dwóch części, z których jedna stanowi opłatę administracyjną i nie podlega zwrotowi, a druga związana jest z zarządzaniem systemem licencji i w przypadku oddalenia wniosku podlega zwrotowi:

- 1) czy wymóg wniesienia opłaty obejmującej drugą, podlegającą zwrotowi część, oznacza, z mocy samego prawa Unii, że strona pozwana poniosła koszty złożenia wniosku sprzeczne z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ w zakresie, w jakim przekraczały one koszty rozpoznania wniosku przez Westminster City Council?

- 2) czy konkluzja, że wymóg taki powinien być uważany za powodujący konieczność poniesienia opłaty, lub – jeśli należy go za taki uznać – wymóg poniesienia opłaty przekraczającej koszty rozpoznania wniosku przez Westminster City Council – uzależniona jest od dodatkowych (a jeśli tak, to jakich) okoliczności, na przykład:
- a) wykazania, że wniesienie drugiej, podlegającej zwrotowi, części opłaty powoduje lub może spowodować koszty lub straty po stronie wnioskodawcy,
 - b) wysokości drugiej, podlegającej zwrotowi, części opłaty oraz okresu, przez jaki jest ona przetrzymywana przed dokonaniem zwrotu, lub
 - c) ewentualnych oszczędności w kosztach rozpoznania wniosków przez Westminster City Council (także w kosztach niepodlegających zwrotowi) wynikających z żądania wniesienia przez wszystkich wnioskodawców opłaty z góry, obejmującej obie części?

(¹) Dz.U. L 376, s. 36

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 26 czerwca 2015 r. – X, Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-317/15)

(2015/C 311/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące kasację: X, Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewidziane w art. 64 ust. 1 TFUE dopuszczenie stosowania ograniczeń do państw trzecich obejmuje także ograniczenie w prawie krajowym, takie jak rozpatrywany w postępowaniu głównym przedłużony termin na określenie zobowiązania podatkowego, które może być stosowane także w sytuacjach niemających żadnego związku z inwestycjami bezpośrednimi, świadczeniem usług finansowych lub dopuszczaniem papierów wartościowych na rynki kapitałowe?
 - 2) Czy przewidziane w art. 64 ust. 1 TFUE dopuszczenie stosowania ograniczeń przepływu kapitału w związku ze świadczeniem usług finansowych dotyczy także ograniczeń, które, tak jak rozpatrywany w postępowaniu głównym przedłużony termin na określenie zobowiązania podatkowego, nie obowiązują usługodawcy ani nie określają warunków lub sposobu świadczenia usług?
 - 3) Czy do „przepływu kapitału w związku ze świadczeniem usług finansowych” w rozumieniu art. 64 ust. 1 TFUE należy zaliczyć także przypadek taki jak niniejszy, w którym mieszkaniec państwa członkowskiego otworzył rachunek (papierów wartościowych) w instytucji bankowej poza Unią, i czy ma przy tym znaczenie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, że ta instytucja bankowa dokonuje czynności na rzecz posiadacza rachunku?
-